

בית משפט השלום בחיפה

23 ינואר 2011

ת"פ 10-05-44261 מדינת ישראל נ'
שפרבר

1

בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ

המאשימה מדינת ישראל

נגד

גיא שפרבר

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

נוכחים:

ב"כ המאשימה – מתמחה מר אלעד בלעיש
ב"כ הנאשם – עו"ד שלומוביץ משרדה של עו"ד אולמן
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

הכרעת דין

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודייתו, בעבירה של החזקת פרסום תועבה – עבירה לפי ס' 214 (ב3) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977. על פי עובדות כתב האישום, החזיק הנאשם, בתאריך 21/10/2007 למעלה מ 6,000 סרטים ותמונות תועבה המכילים דמויות של קטינים בעירום, כשבחלק מאותם סרטים ותמונות מוצגים הקטינים מקיימים יחסי מין. עוד נטען, כי את אותם סרטים ותמונות אסף הנאשם ממקורות שונים ברשת האינטרנט ומהם העביר לאחרים.

2. כתב האישום הוגש לבית המשפט בתאריך 27/5/2010, והודיית הנאשם היתה בפתח משפטו, במסגרת ישיבת ההקראה, (לאחר מספר דחיות לצרכים שונים).

3. בטרם הרשעתו, הוריתי על הכנת תסקיר שהתייחס, בין היתר, לסוגיית ההרשעה.

4. עיון בתסקיר, מבלי להיכנס לפירוט יתר, מעלה את התמונה הבאה: הנאשם הינו בן 31, נשוי, ללא ילדים, נעדר עבר פלילי, בעל תואר ראשון, שהחל בעבודה במקום מסודר לפני כשנה וחצי.

בית משפט השלום בחיפה

23 ינואר 2011

ת"פ 44261-05-10 מדינת ישראל נ'

שפרבר

הנאשם שירת שירות צבאי מלא ואף המשיך שנה בשירות קבע. חלק מהשירות עשה הנאשם כלוחם בחטיבת גולני. לאחר שירותו הצבאי, למד הנאשם לתואר ראשון, עבד במספר עבודות, ביניהן עם נוער בסיכון בתחום המוזיקה. לאחרונה, התחתן הנאשם ולפני כשנה וחצי התחיל לעבוד במקום מסודר. הנאשם לקח אחריות לביצוע העבירה, בה הורשע, ונתן הסבר לרקע שהובילו לביצוע העבירה. שירות המבחן עמד על הסיכון להישנות העבירה וציין, כי הוא נמוך – בינוני. עוד צוין, כי הנאשם סירב לטיפול ייעודי וטען כי, במידת הצורך, יהיה ניתן להסתפק בטיפול פרטי. משום כלל הנתונים שהועלו בתסקיר, לא ניתנה המלצה לאי הרשעה או לחלופה עונשית אחרת.

5. בעקבות אי ההמלצה לעיל, עתרה ב"כ הנאשם לשלוח את הנאשם, בשנית, לשירות המבחן, וזאת משום טענתה וטענת הנאשם בעצמו, כי לו היה יודע כי הסכמתו לטיפול במסגרת שירות המבחן תוביל להמלצה אחרת, הרי היה מסכים ומדובר באי הבנה מצדו.

לא נעתרתי לבקשה. שירות המבחן עשה בנדון עבודה יסודית ונפגש עם הנאשם 4 פעמים. אין זו מסקנה ברורה מאליה, כי הסכמה כזו או אחרת מצד הנאשם, היתה משנה בהכרח את מסקנת שירות המבחן;

זאת ועוד, איני סבור, כי זהו המקרה המתאים לאי הרשעה. הימנעות מהרשעה תהיה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה: "... משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". ובהמשך נקבע כי: "... הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל" ע"פ 2083/96, כתב נגד מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3), 337.

עוד ר' בנדון את ר"ע 432/85, גדעון רומנו נ' מדינת ישראל, ניתן בתאריך 21/8/1985; ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ח(4), 869; ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני פ"ד נ"ד 685 (3)

בית משפט השלום בחיפה

23 ינואר 2011

ת"פ 44261-05-10 מדינת ישראל נ'

שפרבר

במקרה דנן, לא הוכח אף לא אחד מהתנאים המצדיקים אי הרשעה. קל וחומר, כאשר כלל לא הובאה המלצה לכך מטעם שירות המבחן (וכן ר' בנדון החלטתו של כב' השופט לוי במקרה דומה, במסגרת רע"פ 3890/09, מור נ' מ"י, ניתן בתאריך 17/5/09).

6. לעניין העונש, סבורני שאין מחלוקת אודות חומרת מעשיו של הנאשם ועל הצורך בענישה מרתיעה.

בתי המשפט עמדו כבר בעבר על חומרת העבירה ועל חשיבות חקיקתה, בהתאם לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות הילד: "... הערך העליון שבהגנה על קטינים ומניעת הפגיעה בהם וניצולם לשם הפקת חומר תועבה הוא שמתקיים וגובר והוא שמצדיק הטלת האיסור על החזקת חומר התועבה, כפי שאכן נקבע על ידי המחוקק. כל זאת כאשר, כאמור, אין ספק כי החזקה יוצרת את הביקוש לחומר התועבה והביקוש הוא זה שמביא לייצורו של אותו חומר הפוגע בקטינים ומנצלם באותו אורח מחפיר הנראה בחומר התועבה המצולם. בנסיבות אלה, לא ניתן עוד לומר כי בהחזקתו של חומר שכזה יש משום מעשים הנוגעים אך ורק למחזיק עצמו וכי אלה מעשים שאינם פוגעים באדם אחר או בערך חברתי מוגן. ... (ת"פ שלום חיפה, 14057-11-08, מ"י נ' ברוק, ניתן בתאריך 14/10/2009, על ידי כב' השופטת חוזה).

עיון בפסיקה הקיימת מעלה, כי היא נעה בין מאסר על תנאי או עונשים שאינם כרוכים במאסר בפועל (ת"פ שלום רמלה 1910/08, מ"י נ' רוזנטל, ניתן בתאריך 2/2/09; ת.פ. שלום כפר סבא 3071/06, מ"י נ' פולק, ניתן בתאריך 25/11/07; ת.פ. שלום ת"א 2576/07, מ"י נ' מיכאל, ניתן בתאריך 17/5/2007; ת.פ. שלום ת"א 4737/06, מ"י נ' שטינמץ, ניתן בתאריך 16/11/2006; עניינו של מור שבעניינו ניתנה החלטת בהמ"ש העליון במסגרת רע"פ 3890/09 לעיל; ע"פ מחוזי ת"א 7493/09, מ"י נ' פלוני, ניתן בתאריך 30/9/09) לבין מאסר לריצוי בעבודות שירות (ת.פ. שלום חיפה 6681/02, מ"י נ' דרייב, ניתן בתאריך 14/12/2006; ת"פ 5174/06, מ"י נ' ולדימיר, ניתן בתאריך 6/9/2007; גזר דינו בעניינו של ברוק שנדון לעיל).

7. בעניינו של הנאשם שפני, היה לכאורה מקום להחמיר, וזאת לאור הכמות הגדולה עד מאוד של קבצים שנתפסה, קל וחומר כשצוין בכתב האישום שהם הורדו ממקורות שונים. אסייג זאת במקצת ואציין, כי הנתון הכמותי, לכשעצמו, יכול להוות רק אינדיקציה, שכן בהורדת מחשב אחת, ניתן להוריד כמות רבה עד מאוד של קבצים.

בית משפט השלום בחיפה

23 ינואר 2011

ת"פ 10-05-44261 מדינת ישראל נ'

שפרבר

1 מנגד, יש לזכור כי עומדות לזכות הנאשם מספר נסיבות מקלות. כתב האישום בנדון הוגש
2 כשנתיים וחצי לאחר שהחומר נתפס ברשותו. במהלך תקופה זו, התחתן הנאשם והחל לעבוד.

3
4 במלים אחרות, הנאשם נמצא כיום "במקום אחר" מבחינה אישית ותעסוקתית וסבורני, כי ניתן
5 למצוא ענישה הולמת ומרתיעה (ולו כלפי הנאשם) כגון קנס משמעותי, שלא תקטע את מסלול
6 חייו. עוד לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי מדובר במי שאין לו עבר פלילי כלשהו, שירת שירות
7 צבאי מלא ואף מעבר לכך, חלקו בשירות קרבי, ולא היו לו כל הסתבכויות אחרות עם החוק.

8
9 הנאשם הודה בתחילת משפטו וניכר היה, כי הוא מודע לפסול שבמעשיו ולקיחת האחריות מצדו
10 היתה אמיתית.

11
12 8. סוף דבר, אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום – החזקת פרסום תועבה,
13 עבירה לפי ס' 214 (ב3), לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

14
15 9. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

16
17 9.1. הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים
18 מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

19 9.2. קנס כספי בסך 12,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 6 תשלומים חודשיים
20 שווים ורצופים של 2,000 ₪ כל אחד. המועד הראשון לתשלום הקנס יהיה 1/3/2011 ומדי
21 כל ראשון לחודש עוקב.

בית משפט השלום בחיפה

23 ינואר 2011

ת"פ 44261-05-10 מדינת ישראל נ'
שפרבר

- 1 9.3.
- 2 9.4. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 20,000 ₪ להימנע מלעבור את העבירה בה הורשע,
- 3 למשך שלוש שנים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות תוך 7 ימים מהיום. לא יחתום
- 4 על ההתחייבות כאמור לעיל – ייאסר ל 60 ימים.
- 5
- 6 10. זכות ערעור תוך 45 יום.
- 7
- 8
- 9
- 10 ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשע"א, 23/01/2011 במעמד הנוכחים.
- 11
- 12

יחיאל ליפשיץ, שופט

- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23 הוקלד על ידי: דגנית אדרי